

วัตถุประสงค์การศึกษาปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจภาพยนตร์ เพื่อต้องการให้เกิดความเหมาะสมและสอดคล้องกันระหว่างมาตรการทางกฎหมายกับการประกอบธุรกิจภาพยนตร์หรือการสร้างแรงจูงใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ในการประกอบธุรกิจภาพยนตร์ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยเริ่มตั้งแต่ในส่วนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ การถ่ายทำภาพยนตร์ หลังถ่ายทำภาพยนตร์ การฉายภาพยนตร์ และยังรวมไปถึงการติดต่อประสานงานหรือการให้บริการในส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ เพราะฉะนั้นการเพิ่มศักยภาพในทุก ๆ ส่วนไปพร้อมกันจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

จากการศึกษาพบว่าแม้จะมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551 ที่เป็นหลักในการพัฒนาการประกอบธุรกิจภาพยนตร์ไทยแล้ว แต่ก็มีได้ให้ความสำคัญในส่วนที่จะช่วยเหลือหรือส่งเสริมการประกอบธุรกิจภาพยนตร์ไทยอย่างจริงจัง อีกทั้งยังมีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศของกฎหมายอีกหลายฉบับที่ยังขาดความสอดคล้องหรือมีเงื่อนไขกำกับหลายประการที่ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจภาพยนตร์ไทย กล่าวคือ

1. ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับแหล่งเงินทุน ซึ่งจะเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริมศิลปกรรมสมัยหรือการจัดสรรเงินทุนที่มีเงื่อนไขและเงินทุนอย่างจำกัด

2. ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ทางด้านการสร้างและให้บริการแก่ธุรกิจภาพยนตร์ เช่น สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากรของผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์ภายในประเทศและคณะกองถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศที่เข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย

3. ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการกำหนดประเภทภาพยนตร์หรือการจัดระบบเรตติ้งภาพยนตร์ ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับสื่อโฆษณาภาพยนตร์ การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ทั่วไปและรวมไปถึงการบังคับใช้กฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพราะอาจจะมีผลกระทบไปถึงการดำเนินธุรกิจและรายได้ของผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์ไทย

4. ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับบทนิยามภาพยนตร์และกำหนดสัดส่วนในการฉายภาพยนตร์ระหว่างภาพยนตร์ไทยกับภาพยนตร์ต่างประเทศ ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับการช่วยส่งเสริมธุรกิจภาพยนตร์และการร่วมทุนกับต่างประเทศ

5. ปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวกับบทลงโทษทางปกครองและโทษทางอาญาที่ยังขาดความเหมาะสม

จากสภาพปัญหาทั้ง 5 ประการที่กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้ทำการศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงหรือแก้ไขมาตรการทางกฎหมายในส่วนต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกับการประกอบธุรกิจภาพยนตร์ไทย เช่น การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากร ซึ่งจะมีความเกี่ยวข้องกับการสร้างภาพยนตร์ การนำเข้าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจภาพยนตร์ทั้งที่อยู่ในช่วงการถ่ายทำภาพยนตร์และหรือหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ และยังรวมไปถึงการเข้ามาใช้บริการต่าง ๆ ในงานด้านภาพยนตร์จากต่างประเทศ โดยในส่วนของนี้อาจจะปรากฏอยู่ในรูปแบบกองทุนหรือเงินทุนหมุนเวียนในแบบต่าง ๆ เช่น ให้กู้ยืมเงินแบบให้เปล่าหรือคิวดอกเบี้ยในอัตราต่ำ การเข้ามาค้าประกันหรือการเข้าร่วมใช้สิทธิทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาในงานภาพยนตร์ พร้อมทั้งจะต้องมีมาตรการทางกฎหมายที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพทางด้านบุคลากรและเทคโนโลยีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เข้ามาลงทุนหรือร่วมทุนในงานภาพยนตร์มากขึ้น และควรจัดปัญหาทางกฎหมายที่ยังเป็นอุปสรรคในการประกอบธุรกิจภาพยนตร์ เช่น การพิจารณาการฉายภาพยนตร์ในสถานที่

239909

ทั่วไปหรือสื่อโฆษณาภาพยนตร์เพื่อการค้าในรูปแบบประชาสัมพันธ์ควรใช้วิธีการตรวจพิจารณาระบบเซ็นเซอร์แทนการจัดประเภทภาพยนตร์และการกำหนดแนวทางการตัดส่วนการฉายภาพยนตร์ไทยกับภาพยนตร์ต่างประเทศให้มีความชัดเจนไปพร้อมกับการเร่งปราบปรามสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ทางด้านภาพยนตร์ ซึ่งจะช่วยให้รายได้และทัศนคติของผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์ทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศโดยรวมดีขึ้น อีกทั้งควรมีการปรับบทกำหนดโทษทางอาญาเพื่อให้ศาลได้ใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมในการลงโทษในส่วนนี้ด้วย

239909

In this thesis, the researcher investigates legal problems related to the conduct of the movie business in order to foster the development of appropriate legal measures that are suitable for the improvement and enhancement of the movie business. The researcher is also concerned with various domestic and international interests involving the making of movies commencing with the pre-production and production periods and thence moving on to the post-production, and exhibition periods. In these processes, the activities having legal implications can be classified under the rubrics of making contracts, the coordination of the activities of an array of agencies and organizations, and the provision of services for conducting various aspects of the movie business. It is therefore of importance to consider the development of all of these processes as they unfold together and how growth could be fostered if suitable adjustments and reforms were made.

Findings are as follows:

Although the Movie and Audio Visual Act B.E. 2551 (2008) was promulgated as a measure regulating the conduct of the Thai movie business, there has yet been no serious official efforts to foster and promote the development of the Thai movie business. There have also been laws, rules, regulations, and pronouncements framed and promulgated which are mutually incongruent or enforce conditions which hobble the Thai movie industry in its business operations.

These problems and obstacles can be outlined as follows:

1. Legal problems arise concerning sources of funding for cinematic operations. Funding for the contemporary arts are hedged about by often onerous conditions and is inadequate in amounts available.
2. Legal problems are connected with inducing commercial interests to make investments in movie making and in services catering to the movie business. Taxation policies are hindering local movie entrepreneurs and filmmakers from abroad who are interested in shooting movies in Thailand.
3. Legal problems stem from disallowing the making of certain kinds of movies or in the use of a rating system. These problems impinge upon the interests of movie advertisement media and those involved in the general exhibition of movies and law enforcement in this connection. All of these factors affect the businesses and income of Thai movie entrepreneurs.
4. There are also legal problems concerned with how movies are categorized and the methods used to determine the proportion of Thai to

foreign movies being shown. These legal problems determine how the movie business is promoted and affect the investment concerns of foreigners.

5. Legal problems are of additional importance in respect to the appropriate administrative sanction and criminal punishment of those in the movie business who run afoul of the law as it stands.

In regard to this quintipartite set of legal problems, the researcher would like to offer suggestions for making improvements or solving the legal problems mentioned so that changes will be more in keeping with the actual operations of the movie business. Accordingly, in respect to funding, the researcher recommends that sources of funding can be augmented provided that taxation measures related to the business of movie making are reformed or amended. This is especially the case when it comes to the import of equipment used in the movie business in the production period or post-production period in addition to the use of movie business services provided by foreign concerns or interests. Such funding or capital flow could be stimulated by extending low-interest loans or providing guarantees concerning joint participation and the use of intellectual property of foreign provenance in the making of certain movies. Further measures should be adopted pertaining to personnel and technology that would enhance outside investment or shared investment in movie projects.

In respect to legal problems being obstacles in the conduct of the movie business in respect to the general venues of exhibiting movies or allowable movie advertisements in various media, reforms should be undertaken. Instead of using a movie rating system, direct censoring should be utilized whenever deemed necessary.

In considering the proportion between Thai and foreign movies being shown, the criteria used should be very distinct and precise. The violation of intellectual property rights in respect to movies should be suppressed with alacrity. This would ensure augmented income and better attitudes on the part of both domestic and foreign movie business entrepreneurs. Stipulations concerning criminal punishment through sentencing in a court of law upon conviction for infringement of intellectual property rights should be recast, altered and made more appropriate for this kind of crime.